

Sygn. akt VI Gz 55/16

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Małgorzata Bartczak – Sobierajska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2016 r. w Toruniu

w postępowaniu uproszczonym

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w T.

przeciwko P. K.

o zapłatę

**na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 3 marca 2016r.,
sygn. akt V GNc 2976/15**

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Toruniu stwierdził swą niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu – Sądowi Gospodarczemu w(...)jako właściwemu miejscowo na podstawie przepisów k.p.c. o właściwości ogólnej (k. 35).

W zażaleniu na to postanowienie powód wniósł o uchylenie go w całości i zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego. Skarżący zarzucił naruszenie przepisów art. 187 § 1 pkt. 2 k.p.c. oraz art. 34 k.p.c. w zw. z art. 454 k.c. (k. 39)., bowiem przytoczył w pozwie okoliczności uzasadniające właściwość przemienną i załączył do pozwu wezwanie do zapłaty wskazujące na miejsce spełnienia świadczenia pieniężnego. Powołał się ponadto na siedzibę powoda w T..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

Wbrew Sądowi pierwszej instancji, powód w pozwie powołał się na właściwość przemienną wynikającą z art. 34 k.p.c. wskazując, że miejscem wykonania umowy jest T.. Wprawdzie powód ograniczył się do lakonicznego wskazania na art. 34 k.p.c. w zw. Z art. 454 k.c., ale w świetle uchwały Sądu Najwyższego z dnia 09 czerwca 2005 r. (III CZP 28/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 61), jest to wystarczające, skoro właściwość przemienna sądu, do którego pozew został wniesiony wynika z okoliczności wskazanych w pozwie. W tej sytuacji powód zastosował się do dyspozycji art. 187 § 1 pkt. 2 k.p.c.

Zgodnie z art. 34 k.p.c. powództwo o wykonanie umowy można wytoczyć przed sąd miejsca jej wykonania. Miejsce wykonania umowy, w braku wyraźnego oznaczenia go przez strony lub z uwagi na właściwość zobowiązania, określają

reguły wyrażone w art. 454 k.c., w tym ta wynikająca z § 2 tego artykułu, zgodnie z którą dług pieniężny ma charakter oddawczy, a zatem o miejscu jego spełnienia decyduje siedziba przedsiębiorstwa wierzyciela w chwili spełnienia świadczenia.

Uznanie siedziby banku prowadzącego rachunek wierzyciela za miejsce spełnienia świadczenia pieniężnego jest dopuszczalne tylko w tych przypadkach, w których obie strony wyraziły zgodę na zapłatę na określony rachunek wierzyciela. Ponieważ nie ma podstaw do uznania istnienia in concreto takiej zgody, o miejscu spełnienia świadczenia pieniężnego nie decyduje siedziba banku prowadzącego rachunek powoda w T.. Nie przesądza to jednak o trafności rozstrzygnięcia.

Jeżeli bowiem dłużnik nie zastosuje się do żądania zapłaty na wskazany przez wierzyciela rachunek bankowy, za miejsce spełnienia świadczenia należy uważać, z wszystkimi tego konsekwencjami procesowymi łączącymi się z powiązaniem art. 34 k.p.c. z regulacją art. 454 k.c., miejsce zamieszkania lub siedzibę (siedzibę przedsiębiorstwa) wierzyciela w chwili spełnienia świadczenia. Pogląd taki wyraził Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 14 lutego 2002 r. (III CZP 81/2001, OSNC 2002, nr 11, poz. 131) i Sąd Okręgowy z nim się zgadza.

Mając na uwadze powyższe, skoro siedzibą przedsiębiorstwa powoda (nie oddziału) jest T., powód, korzystając z właściwości przemiennej, był uprawniony do wytoczenia powództwa przed sąd właściwości miejscowej przemiennej.

W związku z tym zarzuty zażalenia są zasadne, a zatem zaskarżone postanowienie należało uchylić i przekazać Sądowi pierwszej instancji do rozpoznania (art. 386 § 1 w zw. z art. 397 § 1 i 2 zd. 1 k.p.c.).

O kosztach postępowania zażaleniowego rozstrzygnie Sąd Rejonowy w orzeczeniu kończącym sprawę (art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c.).

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)